

Så er der det med skattetrykket. Dét må jeg igen sige til hr. Per Stig Møller, at det er forkert. Tallenes tydelige tale siger sandheden: Under de borgerlige regeringer steg skattetrykket med 5 procentpoint fra 44,6 pct. af BNP i 1982 til 49,3 pct. i 1992. Og ser man alene på perioden fra 1982 til 1987-88, steg skattetrykket med hele 7 pct. Jeg refererer til diverse statistikker, og dem kan man få af mig. Under den nuværende regering er skattetrykket derimod svagt faldende med ½ procentpoint fra 52,4 i 1993 til 52,0 i 1996. Sådan er dét.

Og tager vi den offentlige og private beskæftigelse, må jeg sige, at der heller ikke her er meget at hente af det, som man gerne ville hente. Det forholder sig faktisk meget bedre. Lad mig bare nævne det: Under den borgerlige regering steg den private beskæftigelse med 45.000-50.000 personer, den offentlige beskæftigelse steg med 22.000, så borgerlig erfaring er, at over en tredjedel af beskæftigelsesstigningen var offentlig. Under vores regeringsperiode forholder det sig næsten omvendt. Den private beskæftigelse er steget med imellem 50.000 og 80.000 alt efter, hvordan man måler det, og den offentlige beskæftigelse er steget mellem 15.000 og 20.000 alt efter, hvordan man måler det, så under den nuværende regering har mellem en fjerde- og en femtedel af beskæftigelsesstigningen været offentlig.

Det er ikke, fordi jeg synes, det er noget, vi skal prale af, men fordi det er magtpåliggende for mig ikke at komme til at diskutere kendsgerninger med politiske partier, slet ikke større politiske partier, og slet ikke tidligere regeringspartier. Når det gælder realiteterne, må man også stå ved dem.

Og igen til hr. Per Stig Møller, når det gælder forholdet mellem det offentlige og det private forbrug, må jeg endnu en gang sige: Forkert. Hvis vi tager tallene fra 1994 til 1997 og 1998 og tager tallene hvert eneste år, år for år, så kan man direkte se af Økonomisk Oversigt, at det private forbrug er steget markant mere end det offentlige. Og tager vi serviceydelserne, er tallet 100.000 godt at huske, for det dækker stigningen i beskæftigelsen, og det dækker antallet af nye børnepasningspladser i den periode, hvor regeringen har haft ansvaret.

Og tager vi sundhedsvæsenets ressourcer, må jeg minde hr. Per Stig Møller om, at fællesressourcerne i perioden 1988-92 i faste priser er steget, fordi det var der behov for under den nuværende regering. Og tager vi endelig væk-

sten i overførselsindkomster – jeg siger det mere for god ordens skyld – må jeg trist nok, men sandt minde om, at under de borgerlige regeringer steg antallet af mennesker, der ikke havde andre muligheder end at få passiv forsørgelse, i perioden for 1982-93 med i alt 232.000 personer. Siden vendepunktet i 1994 under den nuværende regering er der 44.000 færre mennesker på overførselsindkomst.

Jeg synes ikke, det er så ringe. Jeg mener omvendt ikke, det er noget at prale af, men det viser, det kan lade sig gøre, og det viser frem for alt, at måden, vi gør det på, er den vej, der skal bruges og forstærkes.

Så er der det med de administrative byrder, som jeg hører at mange er optaget af både i Venstre og hos De Konservative. Det er vi også, og jeg vil gerne benytte lejligheden til her i aften at sige tak til såvel den tidligere erhvervsminister som den nuværende. Vi har jo meget til fælles, og jeg synes virkelig, at det, jeg står med her, på mange måder dokumenterer, at gør vi det rigtigt, kan vi gøre meget. Der er faktisk sket en lettelse i de administrative byrder for dansk erhvervsliv. Også dér er det fantastisk, hvad vi kan vise af resultater, og jeg vil gerne understrege, at en meget betydelig del deraf også skyldes fru Mimi Jakobsens, CD's leders, indsats, da hun var erhvervsminister.

Tillad mig et par distraherende kendsgerninger endnu en gang. Regeringens oprindelige handlingsplan fra december 1995 opstillede 27 forslag til at lette de mindre virksomheders administrative byrder, hvoraf alle undtagen tre er gennemført. Vi har fjernet 31 gebyrer og afgifter. 40 pct. af de virksomheder, der tidligere indberettede til detailhandelsomsætningsindekset, behøver nu ikke gøre det mere. Der er oprettet et centralt virksomhedsregister til stor gavn for virksomhederne. Der er vedtaget en ny forenklet anpartsselskabslov. Der er etableret en hotline til Erhvervsfremmestyrelsen, hot og hot og hot, men altså en, der virker hurtigt. Der er 4.000 import- og eksportvirksomheder, som er fritaget for Danmarks Statistiks indberetning, og sådan kunne jeg blive ved. Jeg siger det mere for god ordens skyld – hr. Svend Erik Hovmand kan få tallene dokumenteret – og det fortsætter også her i 1997.

Så meget om det med tallene, så meget om det med økonomien, så meget om det med de gyldne løfter, og så megen lærdom og erfaring ligger der i det her, at det ikke nytter at bilde befolkningen ind, at man på én og samme tid